

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Nők a párbaj ellen.

Irta: Bourbon Alfonz herceg.

A nő hatalma sehol sem nyilvánulhat ékesebben, mint a párviadal elleni küzdelemben és hiszem, hogy kevés azoknak a nőknek száma, akik ettől az üggyől megvonnák támogatásukat. Nem kell-e a nő szívének tiltakozni ama barbár szokás ellen, amely még egyre szedi áldozatait? nem kell-e a nő józan gondolkodásának felháborodnia ez örültség ellen, amelyet gyakorlatra éppen az ő nevében követnek el, valójában azonban csak profanizálja azt, a mi a nőben a legfenségesebb?

Végtelen örömmel tölt el, hogy az álmod, amely attól a perctől kezdve, amidőn a párbaj ellen sikra szállottam előttem lebegett, most ime, önöknél Magyarországon is megvalósulni látom. Régóta hangoztatom én már: A nőket kell megnyernünk!

Lelki szememmel láttam, mint emeli fel e mozgalomban kezét a nő, hogy gátat vessen a valódi bátorság épp oly nevetséges, mint szomorú torz-szülöttének: a párbajnak. Hallottam, mint szóial meg a nő, hirül adván a férfiaknak: „Ne legyenek többé vademberek a nő szolgálatára! Becsületünk védelmére nem akarunk több vérdózatot! Nem fonunk glóriát ama férfiak fejére, akik megverekednek értünk. Sokkal többre tartjuk és sokkal inkább megbecsüljük azokat, akiknek

van bátorságuk szembeállani oly szokással, amelytől szívünk mélyéből irtózzunk, amelyet megvetünk és elítélünk. Ellenben azokat, akik ezt a minden létjog híján levő szokást fentartani akarják, ezentul gyáváknak tekintjük, gyáváknak, akiknek hiányzik az erkölcsi bátorságuk ahhoz, hogy szakítsanak egy elavult intézménnyel, melynek rabjai. Kishitűeknek tekintjük őket, akik visszarettennek oly nehézségektől, amiket százszorosan nagyit a képzelődés. Ostobáknak tekintjük, akik nem tudják felfogni a párbaj visszatartó voltát, föltéve persze, hogy nem tartoznak oly társadalmi osztályba, amely gaztetteinek leleplezésére akarja fentartani a párbajt, mint remediumot. Nem ezek a mi hőseink, a mi lovagjaink! Bátornak, lovagiasnak szeretjük látni a férfit, de úgy, a hogy mi értelmezzük az erényeket!”

Ha így fognak beszélni a nők, el fogják kergetni a kísértetet, amely a társadalomban még egyre üzi ördögi játékát. Egy lovagiasan gondolkodó férfiú sem fog habozni, hogy e tekintetben meghajoljon a nők kivánsága előtt. Ebben a kérdésben a nőké az első szó. Ki fog ellenkezni, ha a nők a józan ész nevében, szívből fakadó szavakkal fognak ügyünknek harcosokat toborozni? Bizony, kevés férfiú lesz, aki küzdeni fog oly szokás fentartásáért, amely a nők szemében értékét veszítette. Ha majd gyöngéd női ajkak

guny tárgyává fogják tenni a bátorságnak torzképét: a párbajt, s a férfiak látni fogják, hogy a hősködésnek ez a fajtája mindenféle megvetéssel találkozik, hamarost el fog menni a kedvük tőle.

Adja Isten, hogy a nők mindenütt öntudatra ébredjenek, annak tudatára, hogy sok férfinak élete, talán éppen azoké, akik legközelebb állanak hozzájuk, az ő kezükben van. Az ő érdekük, hogy véget vessenek ez átkos szokásnak.

Oh, mily mardosó önvád érhetné őket, ha a balsors úgy akarná, hogy tétlenségük egy napon épp annak az életébe kerülhet, a ki drága volt neki. Nem! Meg vagyok győződve róla az itt-ott feiriadó szó nem hangzik el a pusztában. Hiszem, tudom, hogy a nők méltóaknak fognak bizonyulni önmagukhoz, méltóaknak szép előjogaihoz.

Ujdonságok.

— Március 15. A szabadság születésnapjának évfordulóját, régi határozatához és az előző évek szokásaihoz hiven, az idén is megünnepli Mindszent község honszerető népe. Az ünnep programját legközelebb falragaszokon tudatja a közönséggel az ünnepélyt rendező bizottság.

TÁRCA.

Pöffeszkedés.

Irta: Zöldi Márton.

A „Mindszenti Lap” eredeti tárcája.

A cím maliciát sejtet, s félnem kell, hogy legjobb barátaim nyugtalanokodva fogják olvasni az alábbi történetet, attól tartva, hogy bizonyos eszmei vonatkozásban áll velük.

Mert mi türes-tagadás, a pöffeszkedés kellemetlenül grasszál a mi társaséletünkben. A hazug önértetnek talán sohasem alakult ki annyi visszatartó típusa, mint napjainkban. Pöffeszkedünk fölfelé és lefelé. Az, a mit Hamlet: a „hivatalnok packázása”-nak mond, az a kellemetlen gög, generális vonás lett. Hivatalon belül és hivatalon kívül.

Mittala Imre is veszedelmesen inklinált a pöffeszkedésre. Ez a fiatal ember alig huszonnyolc éves korában főszolgabíró volt. Mikor elfoglalta a hivatal, nyomban elfelejtette, hogy azt családi összeköttetéseknek köszönheti. A gondviselés kényszerű adójának tekintette, melylyel tehetségének, tudásának és energiájának tartozott.

A mi az energiát illeti, az nem hiányzott lelkéből. Merész, dacos karakter volt, ki harcias időkben, kedvező terepviszonyok mellett talán nagyot is mivelhetett volna.

A szolgabíró hivatalban épp oly tucat-számba ment, mint a többi. Különbösen nagy

ambíciót helyezeti arra, hogy a felekkel szemben a kiméletlenségig szigorú legyen.

Mikor egy hétfői napon hivatalában ült, a hajdu Bakos Andrászt jelentette be neki.

— Ki az? kérdezte a főszolgabíró.

— A nagy parasztbirtokos a Tiszántulról.

— Ugy jöjjön be!

A főszolgabíró, ez modorában tartozott, belemélyedt valami aktába, s jó ideig fel se nézett. Hadd várjon a fél. Mikor aztán feltekinteni kegyeskedett, egy öreg, kék dolmányos parasztot pillantott meg a sarokban egy széken ülve.

A főszolgabíró ráförmedt:

— Hallja, ki engedte meg magának, hogy leüljön? Talán azt hiszi, hogy korcsában van?

A barátságtalan megszólított öreg ember fürgén felugrott a székről s alázatosan mentegetődzött:

— Ne tessék tulságosan haragudni! Hajnal óta talpalok. Alig birom a lábamat.

— Hát honnan jött?

— A vámosi pusztáról.

— Gyalog?

— Igen, gyalogosan.

A főszolgabíró szigorú redőkbe vont a homlokát.

— Hát mért jött gyalog? kérdezte. Van kocsija — lova.

— Van, könyörgöm, de ilyen nagy munkaidőben sa'nálja az ember eivenni a munkából.

A főszolgabíró megvető tekintettel mérte végig a gazdag parasztot, kiről többször

hallotta, hogy valóságos nábob. Aztán megkérdezte:

— Mi járatban van itt.

Bakos András kimért, lassu tempóban válaszolt:

— Könyörgöm alásza, cifra az én sorom...

Tetszik tudni, hogy most harmadéve árvízveszedelem fenyegetett bennünket. Szikra hujja volt, hogy háromezer hold buzaföldem nem került a víz alá. Csak annak köszönhettem, hogy a mészfalviak derekasan helyt állottak. Három nap, három éjszaka talicskálták a földet furtum-furt. Így menekedtünk meg, csak is így...

— Jó jó, az már régen volt. Most nincs árvízveszedelem.

— Nincs, hála Istennek, ne is legyen.

— De hát mit akar itt nálam? kérdezte a főszolgabíró türelmetlenkedve.

— Epp azt akartam elmondani, mert hát, voltaképen azért is jöttem volna.

Csak beszéljen egymásután. Nem érek rá sokat prezsmitálni.

— Tudom, hogy más dolga is van a tekintetes urnak. Hát igen. Akoriban megígértem a mészfalvi nótáriusnak, hogy nem kívánom ingyen a becsületes igyekezetet. Aszondtam, hogy meghálálom, mert dukál is.

— Jó, jó, azt végezze el a mészfalviakkal. Nekem azokhoz semmi közöm.

— Tudom, nagyon tudom, de mégis.

— Beszéljen hát!

— Igyekezem, könyörgöm alásan... Hát úgy történt, hogy én akkor azt ígértem a

— Községi közgyűlés. Mindszent község képviselőtestületének március havi közgyűlése a hó 1-én tartatott meg, szokatlan érdeklődés mellett. A falu atyáinak ezen érdeklődését a tárgysorozat főbb pontjai okozták. Szőnyegre került nevezetesen a tanyai iskolák építése. Két diszes iskolaépületet terveztetett a község a tanyák közé. Még a belteleki iskolák költségét sem bírta előteremteni s mégis áldozatkészséggel gondoskodott a tanyai iskolák kellő elhelyezéséről. Azonban a vallásügyminiszter kifogásolta a tervezet, illetőleg az anyafalak tervezett vastagságát. 63 centiméteres falat kíván a tervezett 50 centi vastag helyett. A képviselőtestület sajnálattal jelenté ki, hogy nem felelhet meg a tetemes költséget okozó rendelkezésnek, hacsak a többletet az állam nem viseli. Egyhangú volt a határozat, de nagy szóvitára adott alkalmat a gazdasági ismétlő-iskola elhelyezésének és ahhoz adandó földterületnek kérdése. Szavazásra került a sor, amelynél 14 szóval 13 ellenében átengedte a község az iskola céljaira a régi uradalmi nagyvendéglő épületet, amelyben egyúttal elhelyeztetnék az ifjúsági egyesület is és ahol 300 koronáért lakást kap maga a gazdasági szaktanító is. Oly megoldás valóban, amelynél jobban alig oldatott meg községi ügy, mert gazdát kapott az eddig csaknem gazdátlan szép épület, amelyért eddig a község 85 korona évi hasznóbért birt elérni. Átengedtetett az iskola céljaira a Tófenékből 5 hold és pedig a templom alatt a régi Rex-bolt kertjének sarkától a község házzal átellenes kis köz sarkáig terjedő kertek alatti rész, amely eddig csak baromfi-legelőül s gyermekjátékszótérül szolgált, míg most ha a felső végével lefolyó ártézi víz fölöslege kellő fölhasználást nyer, a község ismét egy oly térséggel gazdul, amelyet sok város megirigyelhet. A kántorügyről külön tudósításunk szól.

— Beköszöntött a nagybőjt. Véget ért már a farsang. Az egyház hamvazó szerdán szentelt hamuval hinté meg a hívek homlokát és figyelmezteti őket, hogy: „ember por vagy és porrá leszel!” E gondolat magábaszállást sürget. Hirdeti, hogy el ne merüljön az ember az anyagi világban, a földi élvezetekben, mert minden csak füst és hamu. Van és elmúlik. Az egyház a nagybőjt időben tiltja

mészfalvi nótáriusnak, hogy ártézi kutat ásatok a falunak.

— Ártézi kutat? — kérdezte a főszolgabíró csodálkozva.

— Azt, könyörgöm alássan, mert nagyon rossz az ivóvizünk, csupa sziksó, a jószág is csak kelletlenül iszsa.

— Hát aztán?

— Hát aztán, mivelhogy megígértem, ura akarok lenni a szavamnak. Az a domb, ahol a kutat ásatni akarnánk, a tekintetes ur járásába esik, hát eljöttem bejelenteni, ne tessék tulságosan neheztelni érte.

A főszolgabíró merően nézett egy ideig a gazdag parasztra, aztán megkérdezte:

— Mennyibe kerül kigyelmednek az az ártézi kut?

Bakos András megvakarta a füle tövét.

— Bizony, tekintetes uram, rámegegy arra ötvenezer forint, ha több nem.

— Ötvenezer forint?

— Annyi, a főmérnök megcsinálta a számadást.

A főszolgabíró felkelt s egyik kezét az íróasztal szélére támasztva, előkelő, uri pózba vágta magát. Aztán így szólt:

— Kötzöni való bolond kigyelmed, Bakos András, annál is több, cimeres ökör.

— Igen is, tekintetes uram.

— Kidob ötvenezer forintot, holott magától egy fuvar is sajnál. Az ilyen embert a bolondok házába kéne csukni.

— Nem mondom, hogy nem...

— Ne is mondja, vén számár... Külön-

a zajos multságokat, hogy így elvonja az embert a földi dolgoktól és intse a komolyabb, önmegtagadással járó életre. Sajnos, hogy ma már a társadalom és egyén alig érte az önmegtagadás célját és szellemét. És ez nemcsak abban nyilvánul, hogy a nagybőjtben sem törődik az egyház tilalmával, hanem abban is, hogy az önmegtagadási szellem kiveszöbben van, aminek súlyos következményei alatt milliók és az egész társadalom nyög. Az „üdvösség” napjairól nem veszt tudomást, de nincs is üdvössége és boldogulása!

— Eldőtt az anyási és dóci uradalmi bérletek sorsa. A mintegy 60 év óta Lichtenberger és Vajda szegedi lakosok kezén lévő területek új kezekbe kerültek. Ezúttal némileg előnyösebb lett a környékre a helyzet. Míg t. i. előbb egy bérletet képezett a mintegy 6500 nagy hold, addig az most több részre tagoltatott. Részben bérbe adott, részben házilag kezelésbe vétetett át a szomszédos majorokhoz. Ezáltal ugyszólván az érdekeltség, a vidéknek a terület munkálásából élő lakossága nem lesz kitéve egy nagybérlet szeszélyeinek. Egészségessé válik a munkabérek versenye, mert nem egy gazdára lesz annyi nép utalva. A lapunkban is meghirdetett bérletek új bérlői értesülésünk szerint a következők lettek: Az 1797 holdas anyási bérlet a községünkben is előnyösen ismert Weisz Simon mindszenti lakos kezére került; a 610 holdas Kalapács-pusztát Szojka Kálmán nagylaki főszolgabíró, régebben mindszenti tb. szolgabíró, jóhirű gazda nyerte el; Sártó pusztá 728 holddal Singer Imre vásárhelyi lakosé lett; végül a kies fekvésű Dóc pusztá Ujhelyi Sándor vásárhelyi lakos bérlete lett. Az itt elősorolt bérletek 4515 holdján túli területek fölötti rendelkezés még ismeretlen. Hírlik azonban, hogy azokból Alsó-Anyásra és a Kerektői szigetre mindszenti kisbirtokosok számítanak. Bárha bevalna erre reményük.

— Az istenkáromlás ellen. Követésméltó határozatot hozott legutóbb tartott közgyűlésén Szegvár község képviselőtestülete. Rácz András képviselő indítványára ugyanis határozatilag kimondta, hogy a lakosságot figyelmezteti az istenkáromlás elhagyására, s kijelenti, hogy a vétkeket az előljárással a saját hatáskörében meg fogja büntetni. Valóban itt az ideje, hogy ez utálatos,

ben tegyen, a mit akar. Miattam akár fel is kötheti magát.

— Igen, de hát az engedély?

— Menjen a másik szobába, a segéd-szolgabíróhoz, az majd eligazítja.

Azzal leült az íróasztalához és ismét belemerült az aktába. Még az alázatos köszöntésre sem reagált, csak magába dűnyögte: buta paraszt...

Három év után lényeges változás állott be a főszolgabíró magán- és hivatalos körülményeiben. Megválasztották országos képviselőnek.

Az új képviselő nem sok vizet zavart, de annál több kártyát kevert Budapesten. Az a festett kéregpapiros teljesen sterilis minden göggel és pöffeszkedéssel szemben. Szidás, káromkodás, fogcsikorgatás nem fog rajta. Annak kedvez, a kinek akar. Helyesbiteni, korrigálni csak büns uton lehet.

Röviden, Mikola Imre képviselő ur vesztett. Sokat és következetesen. Az anyagi körülmények súlyos ziláltsági tüneteket kezdtek mutatni. Közel, veszedelmesen közel jutott ahhoz az állapothoz, mikor a végrehajtó a képviselőiapidijakra vezet rá a biztosítási végrehajtást.

Ezt a századik képviselő se szereti. De Mikola Imre éppen nem szerette, mert akoriban készült nőszülni. Fényes, minden anyagi bonyodalmat kiengesztelő házasságról volt szó. S hozzá, mi ritkaság, a kombinációba vett leány is tetszett neki. Majd hogy nem szerelmes volt belé.

S ekkor fenyegette a katasztrófa. Az ilyen

— általánosan elterjedt, — s a magyar népek szinte megrögzött szokásává vált vétek ellen az illetékes tényezők a legerélyesebben lépjenek föl.

— A kistakarék közgyűlése. A Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet múlt hó 25-én vasárnap délután tartotta meg XVIII. évi közgyűlését, a részvényesek élénk érdeklődése mellett. Miután 2000 részvényenél több volt képviselve, a zsufolt helyiségben Gelsy Péter igazgató az alapszabályok értelmében a határozatképességet kimondja s a gyűlés vezetésére felkéri Koncz Lajos elnököt, a jegyzőkönyv vezetésére pedig Vitos János könyvelőt. Koncz Lajos elfoglalván az elnöki széket, megköszöni a bizalmat s miután a részvényeseket a higgadt és tárgyilagos véleménynyilvánításra felkéri, Gelsy Péter bemutatta az igazgatóság és felügyelő-bizottság 1905. évről szóló jelentését. Az igazgatónak részletesen tett felvilágosító szavai után a közgyűlés az igazgatósági jelentésnek a zárószámadásban jelzett pénztári forgalom, mérleg-számla, veszteség-nyereségre vonatkozó részét, a nyeresemény mikénti felosztásával és az osztalék megállapításával, valamint a tisztviselők szaporításával és tiszteletdíjainak megállapításával, nemkülönben a felügyelő-bizottságnak jelentését is egész terjedelmében tudomásul vette, elfogadta s ennek folytán úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő-bizottságnak a közgyűlés a szokásos felmentvényt egyhangulag megadta. Majd a tárgysorozat 5-ik pontja értelmében az igazgatóság és felügyelő-bizottság választása következett. Igazgató egyhangulag ismét Gelsy Péter lett, aligazgató Baksay Illés, igazgatósági tagok: Gyovay András, Korom Gáspár, Bertók János, Pap Pál Pál és Keresztes Áron, felügyelő-bizottsági tagokul pedig Baksay József, Schwáb József, Mihály János, Lovass Jenő és Gémes Lajos választották meg. — Ezután a közgyűlés elnök felhívására pénztárosnak egyhangulag Apró Ferencet, első könyvelőnek Vitos Jánost és második könyvelőnek Karaszka Kálmánt választotta meg. A beadott indítványok közül, mely szerint az igazgatóság, felügyelő-bizottság s a tisztviselők ne egy, hanem három évre választassanak, a közgyűlés nem fogadta el. — A

dolgon zsiránsokkal szokás segíteni. Mikola Imre már egy hete futkozott olyan emberek után, akik irni, tudniillik váltót aláírni képesek. Talált is néhányat, de azokról kistült, hogy nem igazi irástudók. A bankok legalább úgy nyilatkoztak felőlük.

A végső kétségbeesésében eszébe jutott egyik képviselőtársa, ki mindig feltűnően barátságos volt vele, s kiről az hallatszott, hogy nagyon jómódu ember. Bakos Ferencnek hívták. Egyebet Mikola Imre nem is tudott felőle.

De azért felkereste s nagy zavarral előállott, hogy a véletlen... és a többi és a többi.

— Mit kívánsz? — kérdezte Bakos Ferenc.

— Hogy egy nyolcezer forintos váltót zsirálj.

— Nagyon szívesen, kedves barátom. Az apám összeszidna, talán ki is tagadna, ha meg merném tagadni.

— Az apád?

— Igen. Bakos András. Nem emlékszel rá?

— Az az... hogy...

— Egyszer nálad járt valami ártézi kut engedélye ügyében.

— Igen, emlékszem.

— Nagyon kidicsért, hogy milyen kedves voltál hozzá. Mondta is, ha találkozom veled, köszönjem meg.

— Micsoda?

Az öreg mondta. Nos add ide a váltót.

A pöffeszkedő ember majd a föld alá sülyedt szégyenletében, mialatt a váltóblankettát előkereste és Bakos Ferenc elé terítette.

tartalékalapra vonatkozó indítvány felett is napirendre tért a közgyűlés, mert az alapszabály módosításához szükséges számú részvény (az összes részvények kétharmada) nem volt jelen. Végül elnök úgy a személye iránti bizalomért, mint a tagoknak higgadt tárgyalásáért köszönetet mondva — miután a gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Keresztes Ferenc és Varga János részvényeseket kiküldte — a tagoknak éljenzése közepett a közgyűlést berekesztette.

K. K.

— **Kántorválasztás.** A f. hó 1-én megtartott községi közgyűlés március 24-ére tűzte ki a kántorválasztást. Az erre vonatkozó pályázati hirdetés lapunk mai számában olvasható. Lesz hát módunk és alkalmunk rövidesen kántori hangversenyben gyönyörködni.

— **Műkedvelői előadás Szegváron.** A Szegvári Polgári Kör tagjaiból alakult rendezőbizottság múlt hó 24-én a kör saját helyiségében jól sikerült műkedvelői előadást rendezett. A műsor első száma az „Első pongyola“ c. monológ volt, amelyet Ányos Dórika k. a. eleven temperamentummal, nagy hatással és sikerrel adott elő. Az „Egy baleset“ c. dialógot Strasser Jánosné urnó és Hevesi István ur ügyesen adták elő, nagy tetszést aratva. Ezután Andreánszky Jenő „Katonásan“ c. egyfelvonásos vígjátéka következett, amelyben Orbán Béla (Gárday őrnagy), Strasser Jánosné (Jolán), Szombati Margitka (Olga), Hevesi István (Huszár Elemér) Pozsgai István (Lengei Emil), Strasser János (Gyuri, inas) szerepében kitűnő alakítást nyújtottak és összevágó előadásukkal nagy élvezetet szereztek a szép számmal egybegyűlt közönségnek. A műkedvelői előadást hajnalig tartó táncmulatság fejezte be.

— **Felülfizetések.** A Szegvári Polgári Kör könyvtára javára folyó évi február hó 24-én rendezett műkedvelői előadás alkalmával a következő felülfizetések történtek, amelyekért a rendezőbizottság ezúton mond köszönetet. Felülfizettek: Mezőfi Vilmos (Budapest) 10 K, Schlézingér Zsigmond (Szolnok) 2 K, N. N., Sággy Lázár, Ringelhann Béla, Kovács Jenő 1—1 koronát, Bécsi Sándor, Orosz János, özv. Zóra Gy.-né 40—40 fillért, Vangel Ignác 20 fillért.

— **Uj helyiérdekű vasút.** Mint Csongrádról írják, Csongrád és Alpár között új vicinális vasút építését tervezik, mely a tisztánipeni részt Szolnokkal kötné össze. Alpár és Szolnok között már rendes vonatkozású van és Csongrád és Alpár között a vonal mielőbbi kiépítését kérelmezik.

— **Véres farsangutolija.** Hiába, már csak nem tud verekedés nélkül mulatni a magyar. Az idei farsang utolsó három napja községünkben sem folyt le simán. Véres verekedés volt a Diamant depójában, ablakbeverés özv. Robicsék Sománé korcsmájában, egy dugott bálban pedig félholtra vertek egy jámbor utkarparót. A több helyen — hatósági engedély nélkül — megtartott zugbálakat pedig a rendőrség verte széjjel.

— **A mindszenti Önkéntes Tűzoltó-Egylet parancsnoksága** tegnap este tartotta ülését, a melyen új tagok felvétele és a felszerelések bővítése iránt történt intézkedés. Jövő számunkban ezen humánus és a közvagyon biztosítását célzó intézmény, — valamint a parancsnokság mai tárgyalását részletesen ismertetjük. A működő tagok ezúton is felhívhatunk, hogy a ruha- és felszerelés megvizsgálását, valamint a szokásos szakoktatást Vitos János szakasparancsnok ma d. u. 2 órakor a község házában eszközli, miért is a tagok teljes számú megjelenése kívánatos.

— **Feltűzött keresztfa.** Szegváron történt, hogy egy bús elvtárs gondolt merészet és nagyot. Beállított az usztatómajorba, ahol

a felhalmozott fa között egy kis szemlét tartott. Ezen szakértői szemlélődését azonban csakhamar megzavarta a helyszínén megjelent intéző, akinek felszólítására emberünk előadta, hogy korántsem akart lopni, csak az elhunyt nagyobbik leánya számára óhajtott keresztfának valót kinézni, melyet szegénysége miatt ő maga akar elkészíteni. A jószívű intéző, méltányolván a kegyeletes szándékot, bognárhoz ment és a kívánt fakeresztet a maga költségére elkészíttette. Az annak rendje-módja szerint elkészült fakereszt azonban, amelyen az elhunyt neve is ékesen ki volt faragva, nem jutott el rendeltetési helyére: a temetőbe, de arra különben sem volt szükség, csöpp kedve sem lévén még a leánynak apja kedvéért elköltözni a fűtetlen szülői házból s a ravasz elvtárs az álnoksággal szerzett fakeresztet befűtött farsangutolijára. Valóban szomorú jele az emberi érzés elvadulásának.

— **A rendőr bántalmazói.** A múlt év nvarán Pölös Mihály földműves és Korom József iparossegéd egy mindszenti korcsmában szóvitában keveredtek az ott békeességben iddógáló községi rendőrrel. Korom megelégedett az egyszerű ellenszegüléssel és néhány cifra káromkodással, Pölös azonban leütötte a rendőr kalapját, aztán nekiesett a kalap tulajdonosának is és tőle telhetőleg jól megütölte. A két magyar ezért a büntető törvényszék elé került, ahol az ellenük megtartott tárgyalás során kitűnt, hogy Pölös magánkívüli ittas állapotban volt mikor a rendőrt bántalmazta s azonfelül az ütegek osztogatása dolgában a rendőr legkevésbé sem maradt adósa. Ezért aztán fel is mentette a bíróság. Ellenben Korom Józsefet 10 korona pénzbüntetésre ítélte el.

— **Leányfogdosás.** Ily címmel lapunk 7-ik számában egy Szegvárról beküldött hír jelent meg, amely szerint Töröcsik Borbála ottani korcsmárosnő erőszakkal huzott volna be tűzleheltségébe egy Baricsa Julesa nevű cselédleányt. Ez eset — mint Szegvárról újlag jelentik — nem egészen úgy történt, mivel Töröcsik Borbála nem is bántotta a leányt, hanem teljesen magán-ügyben csak beszélgetett vele s a mesét a leány csak urnője előtti palástolására találta ki. Örömmel adunk helyet a cáfolatnak, mert az eset érthető felháborodást keltett nemcsak Szegváron, de az egész környéken.

— **Elszámolás.** A Magyarországi Építő-Munkások Országos Szövetségének mindszenti csoportja folyó évi február hó 25-én tartott táncmulatságán befolyt 111 K 76 f, amelyből kiadás 90 K 98 f volt, tiszta maradvány 20 K 78 f. — Felülfizetni szívesek voltak: Mihály Mihály 1 K, Mezőfi Vilmos 5 K, Horváth Antal 1 K, Hegyessy Illés 2 K, Mészáros Lajos 2 K, Mátis József 40 f, Szakál János 40 f, Weisz Imre 1 K, Weisz Mihály 1 K 80 f, Vigh Gyula 1 K 80 f, Weisz Simon 80 f, Mihály Balázs 90 f, Apró Sándor 1 K, Zánthó Kálmán 2 K, Rózsa Sándor 20 f, mely szíves adományokért a felülfizetők fogadják hálás köszönetünket. A csoport nevében: Apró Sándor pénztáros.

— **Drága lett a bor.** A lapunk múlt számában említett „szomjan maradt legények“ nem akarván a farsang utolján — szegényszemre — szomjan maradni, a kirótt bírságot leszurták, s a becsempészett bort is magukhoz váltották. Ez hát eddig meglenne. Am a letaposott vetésért még hátra van a fekete leves.

— **Rablással vadolt csendőrőrmester.** Különös bűnügyben hozott e hó 2-án ítéletet a szegedi büntető törvényszék. A vádlott egy csongrádi gazda, aki rablással rágalmazott meg egy csendőrőrmestert. A múlt év elején történt, hogy Bogdán József csongrádi csendőrőrmester egész Csongrád megyében kuttatta Karkus István béresbetyárt. Erős volt a gyanu, hogy a szökevény Karkus a Csongrádon lakó Kirsner János gazdánál rejtőzködik. A csendőrőrmester házkutatást tartott Kirsnernél, de

megtudta, hogy Karkus megszökött. Üldözni kezdte és le is lőtte a híres betyárt. Kevéssel a Karkus halála után Kirsner levelet irt a szegedi II. szám csendőrkerületi parancsnoksághoz s azt jelentette, hogy Bogdánnak nagy oka volt lelőnni Karkust. „Ők ketten rabolták ki Ormándi Mihály csanyteleki földbirtokost és az őrmester félt, hogy Karkus elárulja, hát ezért lőtte le,“ — irta Kirsner. A csendőrparancsnokság megindította a vizsgálatot és kiderült, hogy abban az időben, amikor Ormándit kirabolták, Karkus a váci fegyházban üll, tehát valótlán a Kirsner vádja. Bogdán erre rágalmazás miatt följelentette Kirsnert, aki ma került a törvényszék elé. A vádlott azt vallotta ma, hogy ő másoktól hallotta azt, amit a levélben megirt. Különben pedig nem akarta megrágalmazni az őrmestert. A törvényszék már a múlt hónapban tárgyalta az ügyet, de nem hozott ítéletet, mert a csendőrparancsnokságtól még iratokat akartak beszerezni. Az iratokat be-terjesztette a csendőrség a törvényszékhez, amely ma ítélkezett az ügyben. Kirsnert bűnösnek találták és 1 hónapi fogházra ítélték. Az ítélet jogerős.

— **Megjöttek a huszárok.** Nagy az öröm az uniformist kedvelő közönség között. E hó 1-én érkeztek meg ugyanis községünkbe a magyar nép kedvelt katonái, a délceg huszárok. Nehogy azonban valami katonai megszállásra, vagy politikára gondoljon a közönség, szolgáljon közmelegnyugtatóul, hogy az állami mének érkeztek meg.

— **Véresre vert kisvőfély.** Körülbelül két hete, hogy Tóth Ferenc sövényházi béres egy rokona lakodalmán kisvőfély (táncrendező) volt. A lagzin ott voltak a Ferenci-fiúk is, akiknek sehogy se tetszett, hogy a huguk majdnem epekedve tekintget a vöröshaju, de délceg Tóth Ferencre; azon meg éppen dühbe gurultak, hogy a hugocskájuk táncközben kivett a hajából egy szál virágot, hogy azt a szabadkozó kisvőfély mellére tűzze. Addig csak türtöztették a haragjukat, de a virágadáskor már kifakadtak és megfenyegették a legényt, hogy megkeserüli még azt a virágot és ha a cimborák vissza nem tartják őket, bizonyosan menten, a lakziban valóra is váltották volna a fenyegetésüket. Így akkor nem is esett semmi zenebona; de a testvérek el voltak tökéelve, kilesni az alkalmat, mikor a hódító béreslegényen bosszút állhatnak. Az alkalom aztán meg is jött. Egy bálban találkoztak a Ferenci-fiúk Tóth Ferencel, aki azt hitte, hogy a virágszálért való haragot már régen elfeledték. Nem is igen vette hát fel kötekedésüket és hajnalban nyugottan távozott a bálból, hogy haza menve, dolga után lásson. Távozóban a Ferenci-fiúk kiáltása állította meg, akik közre fogták és akik közül a legidősebb Lajos, bottal leütötte a kalapját, majd a bot vasas végével úgy fejbe ütötte, hogy a védelemre felemelt karja lehanyatlott. Ferenci Lajos ekkor még egy ülést mért a béreslegény karjára, akinek fejét akkor már elborította a vér. Három négy sebbel is vérzett a legény, mikor a Ferenci-fiúk bosszuja lehült. A véresre vert legény elvánszorgott aztán a homoki majorba, ahol sebeit kimoszták, elkötözték és gyógykezelés végett a szegedi közkórházba szállították. A brutális Ferenci-fiúk ellen megindították a bűnvádi eljárást.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1906.

2974—1905.

Pályázati hirdetés.

Csongrád vármegyébe kebelezett Mindszent község előjárósága, a községi képviselőtestületnek 149/1905. számú határozata alapján, a mindszenti róm. kath. kántori állásra pályázatot hirdet, — választás határidejéül 1906. évi március hó 24-ik napjának délelőtt 11 óráját tüzi ki, amely napon pályázó próba éneklés végett, reggel 9 órakor a mindszenti róm. kath. templomban megjelenni tartozik. Aki pályázott és próbaéneklésre meg nem jelenik, választás alá nem bocsájtatik; a megválasztott kántor állását 1906. évi április hó 1-ső napján elfoglalni köteles.

A kántor javadalma állani fog:

1. Tisztességes lakásból, mintegy 350 nszöl házi kerttel együtt;
 2. a község házi pénztárából fizetendő évi 126 korona készpénzből;
 3. 26 (1200 nszöles) hold szántó földből, melyet a megválasztott saját költségén művelend, a föld adóját azonban — az illeték egyenértéki adó kivételével — a község fizeti;
 4. mintegy 10.000 lélek után befolyó stolaris illetékekből, leendő pedig az:
 - a) hirdető cédulától 20 fillér;
 - b) nagymise énekléstől 84 fillér;
 - c) koporsó tételtől 42 fillér;
 - d) liberától 42 fillér;
 - e) temetéstől 30 fillér;
 - f) bucsuztatásért minden pártól 20 fillér;
 - g) Könyörülj Istenem ének után 84 fillér.
 5. A községtől deputatum fejében 2 öl kemény tűzifa. Egyebekben a camnien visitatio egyéb megállapításai fent maradnak.
- Csak tanítói és egyuttal kántori oklevéllel is bíró 24 évet betöltött egyén pályázhat.

Tartozik a megválasztott kántor, az iskolás gyermekeket hetenkint kétszer a templomi énekekben oktatni és elődjének épületek ára fejében, 3 egymásután következő év leforgása alatt — 133 korona 66 fillér évi törlesztéssel — 400 korona összeget megfizetni; minek biztosítására lekötni tartozik a községtől évenként élvezendő 126 korona készpénz fizetését.

A megválasztott kántor, a választás napjától számított egy év lefolyása után fog állásában véglegesen megerősítettetni.

A pályázati hirdetésnek, a lapokban leendő megjelenésének ideje

alatt a megjelenő és pályázó kántorok a templomban énekelhetnek.

A kellően felszerelt s bélyeggel ellátott pályázati kérvények, a községi előjárósághoz címezve, bezárólag 1906. évi március hó 23-ik napjának délután 5 órájáig adhatók be, a később érkezett pályázati kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Mindszent, 1906. március 1.

Koncz Lajos,
jegyző.

Veres Sándor,
bíró.

Gyökeres szőlővessző eladó

a legfinomabb csemege fajokból 50 féle, szálan-kint 2 krajcár, a legjobb borfajokból 10 féle, szálan-kint 1 krajcár, összesen mintegy 7000 szál itt Mindszenten átadva kisebb részletekben is

Vigh Gyula urad. mérnöknel

Széna-eladás.

A jószágtartók szives figyelmébe ajánlom, hogy Antal Mihály házában a piactéren nagyobb mennyiségű kitűnő gyepszéna bármily mennyiségben kapható métermázsánként 8 koronaért. Tisztelettel

Bertók János.

ELSŐRENDÜ

VRDNIKI KÖSZENET

ugymint kitűnő minőségű cséplő, valamint gépszénét, cséplőgépek, malmok és körkemencék részére, továbbá teljesen szagtalan, darabos kályhaszénét a legjutányosabb áron, a legrövidebb idő alatt, tetszés szerinti mennyiségben szállít:

Kozma Antal Mindszent

a fenti köszénbánya képviselője Csongrád- és Békésmegye területére, kihez a megrendelések és tudakozások kéretnek.

Házeladás.

Gyovay Andrásnak a Helfi-utca 799. szám alatt levő háza szabad kézből eladó. Értekezhetni ugyanott. 3—3

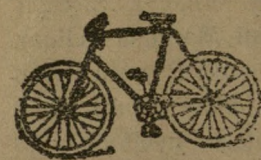
Értesítés.

Mindszent község n. é. közönségének szives tudomására adom, hogy a vaspálya mellett levő fakereskedésemet tetemesen kibővíttem s azt továbbra is személyesen fogom vezetni. Raktáron tartok mindenféle épület- és asztalos-árakat, szőlőkarókat nagy választékban.

Törekvésem mindenkor oda fog irányulni, hogy jó és pontos kiszolgálásom által nagrabecsült vevőim teljes megelégedését kiérdemeljem.

Becses pártfogást kér

CSÓTÓ NAGY ISTVÁN,
fakereskedő.

Kerékpár-alkatrészeket

az egész világon létező bármiféle kerékpárokhoz, külső és belső gumikat, lámpákat, osengőket, láncokat, fogaskerekeket, pedálokat, osészóket, kónuszokat stb. Ausztria-Magyarországban elért legnagyobb forgalmunk és így óriási vételeink folytán a gyáraknál rendkívül lenyomott, igen olcsó áraink következtében

30 százalék árleszállítással

szállítunk vidékre és bárhova. A világhírű angol Helical-Premier- és The Champion-kerékpárokat minden árfőtétel nélkül, szigorúan az eredeti gyári árakon, havi 12 és 16 koronás részletre szállítjuk.

Elsőrendű Singer varrógépeket nagyban gyári árban 75 koronától feljebb havi 8—10 korona részletre adjuk. Használt gépeket előnyösen becserélünk.

LÁNG JAKAB ÉS FIA

kerékpár- és varrógép-nagykereskedők

Ausztria-Magyarország legnagyobb, legrégebb és legmegbízhatóbb kerékpárraktára

Budapest, VIII. ker., József-körut 41.

Fióközlet: Baross-tér 4.

Nagy árjegyzék 700 képpel ingyen és bérmentve.

Saját szakértői javítóműhelyek.

Fenti cég által szállított varrógép bármikor megtekinthető lapunk kiadóhivatalában.

17—70

Gőzcséplőkészletek 2 $\frac{1}{2}$ -től 12 lóerőig, benzinmotorok,

szalmaprések gőzhajtásra,

aratógépek és egyéb mezőgazdasági gépek

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

magyar kir. államvasutak gépgyárának vezérigénységénél

BUDAPEST, V., Váci-körut 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen bérmentve küldünk.

Kerületi képviselő: Márkus József, Drosháza.